

İTALYA GÜNLÜĞÜ

Sabah 04.30'da ayaktayız. İtalya'ya yolculuk var.Son hazırlıklar... Bir telaş, bir telaş... Kızımın nazlanmaları... “Beni bırakıp gidiyorsun, bensiz nereye?” diye. Acele acele05.10'da heyecan dorukta ailece evden ayrıldık. Sokaklar bomboş. İzmir sürat yolunun sessizliği, ışıklar içindeki görüntüsü görülmeye değer... Tadını çıkararakokula gidiyoruz. Şoförler Cemiyetinin önünden,babasıyla vedalaştıktan sonra Meral'i alıp okula yöneldik.İtalya yolcuları tam kadro oradaydı.En sona biz kalmışız.İtalya kadromuzda altı öğretmen, altı öğrenci var.İngilizce öğretmenleri Aslıhan Şirin, Mustafa Hopacı, Adnan Erbil, Biyoloji öğretmeni İpek Özyer, Beden Eğitimi öğretmeni Erkan Kürek ve ben Edebiyat öğretmeni Fatma Vural. Öğrenciler ise 12.sınıflardan Necmettin Kanay, 11. Sınıflardan Beyza Yay, Fatma Beyza Hasboyacı, Zeynep Tugrul, Meral Tatar ve Güneş Ablak. Bizim de onlara katılmamızla İzmir yolculuğu başladı. Sabah karanlığında İzmir yollarını aştık. Havalimanında ailelerimizle vedalaşma zamanı geldiğinde buruk, zor bir ayrılık yaşadık.

Uzun uzun pasaport işlemlerini,üst arama ve bavul kontrollerini atlattığımızda derin bir nefes aldık. Ne sıkıntılı bir iş. Nihayet işlemleri tamamladık.Uçağımızınkalkacağı kapıya doğru yöneliyoruz. Burada, uçağa alınacağımız saate kadar evden getirdiklerimizle kahvaltımızı yaptık.

BULUTLARIN ÜSTÜNE ÇIKMAK

11 Ekim 2014 Cumartesi sabahı, 07.55'te İzmir'den İstanbul Sabiha Gökçen Havalimanına doğru hareket ettik. Çok kısa bir yolculuktu. İstanbul'dan ise 11.45'te Çizme'ye doğru yolculuğumuz başladı. Sanırım hepimiz çok heyecanlıydık. Hava güzeldi. Uçak yükselip yol aldıkça bulut kümelerinin içine girdik. Hatta bir ara sislerin içinden ilerledik. Korku filmine girmiş gibiydik. Bir süre sonra yeryüzüne dair hiçbir şey görünmez oldu. Top toparlak bulutların üzerinde uçmaya başladık. İki saatten fazla bu şekilde ilerledikten sonra İtalya Bergamo Havalimanına yaklaştığımızda pof pofpamuk gibi bulutların arasından evleri, ağaçları görmeye başladık. Burası küçük bir havalimanı. İndiğimizde yerler ıslaktı. İnce ince yağmur damlalarını hissettik ama çok kısa sürede yağmur durdu.Valizlerimizi emanete yerleştirdikten sonra Milano için yolculuğumuz başladı.

1.GÜN :MİLANO GÜNÜ (11 Ekim Cumartesi)



Milano'ya geldiğimizde ılık bir hava bizi karşıladı. Otobüsten gördüğümüz kadarıyla çok düzenli bir şehir. Yollar geniş, temiz... Beyaz çizgiler yeni boyanmış gibi. Evler kartpostaldan bir görüntü sanki. Geniş pencereler... Ya kare ya da dikdörtgen, uzun... Dikdörtgen pencere tiplerinde, ahşap panjur şeklinde pencere kapakları var. Yeni evlerde bile tarihî eser görüntüsü hâkim. Evlerin boyları sarı ve

tonları... Göze batan canlı renkler sadece çiçeklerde. Hemen hemen bütün evlerin balkonlarında çiçekler var. Canlı çiçek yetiştirmeye bir merak var sanki... Yol kenarlarında sıralanan bisiklet ve motorlar kiralananmayı bekliyor. Türlü türlü ağaçlar... İklimi ağaç yetiştirmeye çok uygun. Otobüsten indiğimiz durağın yanındaki parkta ilerlerken bunları görüyoruz. Etrafı incelerken Aslıhan önce karnımızı doyuracağımızı, daha sonra Milano'nun meşhur Duomo katedraline gideceğimizi söyledi. Parkın biraz ilerisinde Türkîş Kebap Pizza yazan bir tabela görünce bizden birini görme heyecanı ile hızlanıyoruz.

Karnımızı doyurduktan sonra katedrale gitmek için Karadenizli pizzacıımızdan tarif alarak yine yollara düşüyoruz. Metroya giriş biletlerimizi aldıktan sonra sıra ile kapılardan geçiş yaptık. Benim biletle ilgili küçük sorundan sonra biraz gecikmeli olarak grubumuzun olduğu yere koştuk. Bu arada metro gelmiş, biner miyiz, binemez miyiz tereddüdü yaşarken Beyza H. metroya giriveriyor. Girmesiyle otomatik kapılar kapanıyor. Biz onların yanına geldiğimizde Zeynep ve Meral kapıya doğru hamle yapıyorlar ama çok geç. Beyza içeride, biz dışarıda şaşkın bir halde kalakalıyoruz. Birkaç saniye içinde metro da hareket edince halimizi ifade edecek kelimeler yetersiz kalıyor. Nereye gideceğini bilmeyen Beyza'ya hem üzülüyoruz hem de düştüğümüz duruma gülüyoruz. Bir sonraki duraktainmesi dualarıylametroya biniyoruz. Zeynep bizi -özellikle Aslıhan'ı- sakinleştirmeye çalışıyor. Tekrar bir sorun yaşamama adına plan yapıyoruz. Durağa geldiğimizde hepimizin inmemesi gerektiğini sadece Mustafa ve Erkan'ın kapılar açılınca durağı kontrol etmesi kararını alıyoruz. Merak içinde ilerliyoruz. Yol sanki uzadıkça uzadı. Nihayet durağa geldik. Bir bakıyoruz ki Beyza H. karşımızda. Hemen yanımıza gelerek neler hissettiğini heyecanlı heyecanlı anlatıyor. Metro hareket edince ilk olarak "İngilizce bilen var mı?" diye sorduğunda herkesin, durumuna güldüğünü, kimsenin ona cevap bile vermediğini, yol boyunca dualar ettiğini bir solukta anlatıyor. Aslıhan da ona bir daha yanımızdan

ayrılmamasını tembihliyor. Ama ne çare... Beyza H. her fırsatta yanımızdan ayrılmayı kendine görev biliyor.

Metrodan indikten sonra Milano'nun meşhur Duomo Katedralini gördüğümüzde gözlerimize inanamadık. İnsanın küçüklüğünü, Tanrı'nın büyüklüğünü ve mükemmelliğini göstermek için asırlar boyu ince ince işlenmiş, büyük bir meydanın ortasında devasa bir yapı... Piazza Del Duomo Meydanı'nda yer alan ve yapımına 1386 yılında başlanan Duomo, dünyanın en büyük kiliselerinden biri. 1905 yılında yapımı tamamlanmış. Mimari tarz olarak gotik, neoklasik ve neogotik tercih edilmiş. 11.700 metrekare yüzey alanı ve 440.000 metreküplük hacmiyle Aziz Petrus Bazilikasından sonra İtalya yarımadasının en büyük ikinci kilisesi.

Kilisenin duvarlarındaki heykelleri ve heykelcikleri inceliyoruz. Katedral'in kapısı hemen hemen dört insan boyunda. Kapının rengi koyu yeşil. Üzerinde heykelcikler o kadar çok ki... Katedralin içine girdiğimizde yine o görkemli yapı bizi loş bir ortamda karşılıyor. Burada sanırım dinî bir tören var. Sıralara



oturmuş insanların karşısında, bir papaz konuşma yapıyor. İçerisi çok geniş olduğundan arkadaki bölmelere bu konuşma plazmadan veriliyor. Sol tarafta duvarda Hz.Meryemve kucağındaki Hz. İsa'nın büyük bir tablosu var. Bu tablonun ön tarafında geniş ve uzun bir masa üzerinde yakılmış mumlar bulunuyor. Yine bu bölümlerde dua edenleri görmek mümkün.

Duvarlar, Hristiyanlığı yansıtan tablolarla donatılmış. Pencere camlarında bile aynı tarz resimler var. Katedral'in büyük bir bölümünü gezdikten sonra meydana yöneldik. Oldukça büyük olan bu meydan çok kalabalık. Gençler, yaşlılar, yerliler, turistler bir de insanlara bir hayli alışmış olan güvercinler... Ne ararsan var. Ayrıca meydanın tam ortasında at üzerinde bir şövalye heykeli bulunmakta. Üst kaidede, 1865 yılında Mimar Menguni tarafından yapılan Kral Victor Emmanuel'in devasa atlı heykeli, alt kaidede ise Hristiyanlığı ve kiliseyi koruduğuna inanılan bir aslan heykeli yer alıyor.

Meydanın çevresindeki ara sokaklarda neler var düşüncesiyle bu bölümlere girdiğimizde dünyaca ünlü markaların mağazalarını görüyoruz. Versace, Armani, Lois Vuitton ... Vitrinlerde son derece şık çantalar, ayakkabılar, kıyafetler ve takılar... Modanın merkezi diye boşuna söylememişler. Ama fiyatlar uçmuş. Beyza H. Erkan'a:"140 € bir kravat,

2000 € bir takım diye fiyatlardan şikâyet ediyor. Buralarda küçük alışveriş yerlerinde Beyza'yı devamlı toplamak zorunda kaldığımızı da söylemeliyim. Mağazaların olduğu bölümü gezdikten sonra katedralin sol tarafına geçtik. Burada La Scala Tiyatro Müzesi var. Bu müze Avrupa'daki benzerlerinin en büyüğüdür.

Katedralin çevresindeki ara sokakları gezdik. Gösteri yaparak para kazanan sokak sanatçılarını izledik. Biraz da alışveriş yaptık. Bu arada Beyza H.'yi, Aslı gözünden ayırmadı. Zaman bir hayli ilerlediği için toparlanma vakti geldi. Yine, buraya geldiğimiz gibi metro ile Milano'nun merkezindeyiz. Otobüsle havalimanına dönmemiz gerekiyor. Çünkü Simona bizi saat 10.00'da havaalanından alıp otele götürecektir. 09.30'da havaalanındayız. 09.45'te Simona geldi. Verona'ya yolculuğumuz küçük bir otobüsle başladı. Biz yorgunluğumuzu atmaya çalışırken Aslı, yarınki gezi planımızı Simona'ya anlatmaya başladı. Tren biletlerimizi temin etmesi için ona ihtiyacımız var. Amacımız pazar gününü Floransa'da geçirmek... 1 saat kadar bir yolculuktan sonra otelimiz Hotel Valpolicella'ya geldik. Aileler, öğrencilerimizi bekliyor. Onları gönderdikten sonra otele giriyoruz. Tabii ki çok yorgunuz. Ellerimizde valizlerle odamıza çıktık. Küçük bir yerleşmeden sonra kendimizi yataklara atıyoruz.

Şimdi dinlenme zamanı...

2.GÜN: FLORANSA GÜNÜ (12 Ekim Pazar)

Türkiye saatine göre İtalya'da saatler 1 saat geri. Ben cep telefonu saatimi geri almadığım için sabah 06.00'dan önce alarm çalmaya başladı. Hemen kapattım ama ses hepimizi uyandırmayı başardı. Sabah 07.00'de İpek'in alarmıyla ayaklandık. Hazırlanıp kahvaltıya indik. Kahvaltıya tatlı yiyecekler hâkim. Sadece bir çeşit yeşil zeytin, bir çeşit de kaşar peyniri var, bir de yumurta. Tatlı çörekler, kayısı, erik kompostoları, meyve kuruları; taze meyvelerden elma, muz ve burada yetişen kivi de var. Kahvaltımızı yaptıktan sonra Simona geldi ve bizi tren istasyonuna götürdü. Simona gerçekten çok iyi biri. Arabası yedi kişilik yani tam bizlik. Her isteğimizi yapıyor, ilaç gibi. Ayrıca çok da güzel...

İstasyona giderken üzüm bağlarını, zeytin ve meyve ağaçlarını gördük. Yol çizgileri ne kadar beyaz. Sanki gizli bir el bütün gece boyamış. Üzerinden hiç araba geçmemiş gibi parlak beyaz. Trafik çok düzenli, kendi seyrinde akıyor. Küçük araba tipi yaygın. Bayan sürücüler çok fazla... 20 dakika sonra gardayız. Simona, bizim için yemekli bir karşılama hazırlanacağından, akşam saat yediden önce gelmemiz gerektiğini söyleyerek yanımızdan ayrıldı. Biz de Floransa'ya gitmek için trene bindik ve yolculuğumuz başladı. Yol boyunca duvar yazıları ve İtalya'nın meşhur Po ovasını gördük. Yolumuz bir buçuk saat kadar sürdü. Bugün de hava çok güzel. Sabahın serinliği yavaş yavaş ısınmaya başladı. Trendenindikten sonra otobüse binerek Floransa'nın merkezine doğru ilerlemeye başladık. Buradaki evler de tarihî eser görüntüsünde ve Milano gibi sade ancak görkemli. Renkler göze batmıyor. Binalarda balkonlar olabildiğince dar. Bazı balkonları rengârenk çiçekler süslüyor. Bazı

pencerelerin üst kısmı oval, bazılarında da ahşap pencere kapakları var. Nihayet Rönesansın doğduğu şehrin merkezine geldik. Otobüsten inmeden gördüğümüz bir hayli büyük heykeller çok ilginç. Yine tüm binaların üstünde olağanüstü incelik ve detay kullanarak yapılmış heykelcikler dikkatimizi çekiyor. Yol kenarlarında bisiklet ve motorlar kiralanmayı bekliyor.

Tarihî binalar arasında gezerken duvarlarda Medici ailesine ait tabelalar gördük. Bu ailenin zamanında birçok binayı satın alarak tarihi yapıları koruma altına almış olduklarını akşamki küçük araştırmamdan söylüyorum arkadaşlarıma. Ama sonradan öğrendiğime göre bu Medici ailesi kendilerini halktan üstün görüyorlarmış. Bundan dolayı halkın arasından yürüyerek nehrin karşı tarafına geçmek hoşlarına gitmezmiş. Uffizi (İtalyanca Ofis) adı verilen makamlarının üst katında bir kral yolu oluşturarak metrelerce sürecek ve Ponte Vecchio köprüsünden geçerek halkın arasına karışmadan diledikleri yere gidecek bir özel yol inşa etmişler. Bu yol için gerekli olan tüm evleri satın almışlar. Fakat bir kişi evini satmak istememiş bundan dolayı yaptıkları tünel, evini satmayan şahsın evinin etrafından dolaşmak zorunda kalmış. Bu gördüğümüz tabelalar Medicilerin satın aldıkları evleri gösteriyor. Binaları, heykelleri, insanları inceleyerek bir hayli zaman geçiriyoruz. Bu arada susuzluktan içimiz yandı. Burada su çok pahalı, 1€'dan fazla. Havanın ısınmasıyla soğuk bir şeyler içmek istiyoruz. Aslı hemen dondurma yiyebileceğimizi söylüyor. İtalya'nın ünlü dondurmasından aldık. Hem dondurmamızı yiyoruz hem gezmeye devam ediyoruz.



Santa Croce Bazilikası, Floransa Duomo Katedrali'nin güneyinde yer alıyor. Çok uzak değil. Burası, Santa Croce, Marconi, Michelangelo, Galileo, Machiavelli gibi bazı meşhur İtalyanların mezarlarının olduğu yerdir.

Duomo'nun olduğu yere gitmek için o tarafa yöneliyoruz. Buranın asıl adı Santa Maria Del Fiore. Bu Katedral'in yapımına 1296 yılında başlanmış ve Katedral 1436 yılında tamamlanmış. Gotik tarzda inşa edilen Katedral Rönesans mimarisinin en güzel örneği. Cephesi pembe, beyaz ve yeşil mermerden yapılmış. Yine, irili ufaklı heykellerin yerlerini aldığını görüyoruz. Katedral'in kubbesi Osmanlı-Türk mimarisine benzediği için dikkatimizi çekiyor.

Santa Maria Del Fiore'nin biraz ilerisinde bulunan meydana Michelangelo'nun meşhur Davut heykelinin kopyası var. Orijinal heykel Accademia'da koruma altına alınmış. Heykelin arkasında yer alan

bina, Medicilerin kendileri için yaptırdıkları saraylarından biri...

Meydanda, ilginç ama çok sinek var. Sebebini anlayamadığımız bu durum bizi rahatsız etti. Fotoğraflarımızı çektikten sonra buradan hemen ayrıldık. Daha ileride bulunan Arno Nehri'nin kenarına gittik. Nehre sıfır yapılan evler oldukça ilgi çekici. Burada evlerin temellerinin zarar görüp görmediği konusunda yorumlar yaptık. Arno Nehri'nin üzerinde bulunan Ponte Vecchio tüm görkemiyle beş asırdır hâlâ dimdik ayakta. Nehir boyunca Boboli Bahçeleri'ni görme umuduyla ilerledik. Ancak burayı göremeyeceğiz herhâlde. Yakınlarda böyle bir yer yok. Biraz ilerleyince şehrin öbür tarafına geçişi sağlayan bir köprüye geldik. Köprü'nün

bizden yana olan giriş kısmında karşılıklı iki heykel var. Biri erkek, diğeri kadın. Mutlaka bir anlamı olmalı...

Buradan sonra ileri gitmeyi düşünmüyoruz. Vakit epey ilerledi. Dönüşte genişçe bir yolun ortasında Antik Roma sütunu üzerinde



Adalet Tanrıçası Themis'in bir elinde kılıç, diğeri elinde terazi, gözü bağlı heykelini görüyoruz.

Şehir meydanına ulaşınca biraz mola verdik. İşlek bir cadde üzerinde AlinariCafe'de güzel bir sohbet eşliğinde içeceklerimizi yudumladık.

Artık, tren istasyonuna dönmemiz gerekiyor. Verona'ya aktarmalı gideceğiz. İlk trendeki yerimiz 1. Sınıf olduğu için gerçekten çok konforlu. İkinci tren ise idare eder. Saat 18.00'e gelmeden Verona'ya geldik. Artık Simona'yı bekleyeceğiz. Uzunca bir beklemeden sonra Simona geldi. Bizi akşam yemeği için İtalyan öğretmen Giovanni'nin evine götürdü. Çok sıcak karşılandık. Bu İtalyanlar bize benziyor. Çok sıcakkanlılar...

Fransız öğretmenlerin gelmesiyle ortam daha bir şenlendi. Ayakta meyve suları içildi. Burada -filmdekiler gibi- ayakta sohbet etmeyi seviyorlar. Sonra bizim için hazırlanmış büyük bir sofraya geçtik. Yemeğin en ilginç, bizdeki çorba yerine başlangıç yemeği olarak makarna servis etmeleriydi. Çok keyifli bir yemektir. Kapanış tremisu ile yapıldı. İtalyanlar iyi bir karşılama yapmak için böyle bir organizasyon düşünmüşler. Gerçekten güzel bir karşılamaydı.

İtalya'daki ikinci günümüzü otelde noktalamak için kaldığımız yere dönüyoruz. Ailelerimiz bizi bekliyor, haberleşmek için otel internetini kullanıyoruz.

3.GÜN: VERONA GÜNÜ (13 Ekim Pazartesi)

Bugün 13 Ekim Pazartesi. Okula gitme günü. Benim alarmımla ilgili sıkıntı devam ediyor. Çünkü inatla saatimi geri almıyorum. Aslı benimle "Telefonunu sen kurma." diye dalga geçiyor. Bugünden sonra alarmımı kurmuyorum. Yine İpek'le erkenden kalktık. Aslı biraz keyif yaptı. 08.30'da okulda olmamız gerekiyor. Kahvaltı sonrası okuldayız. Okulun mimarisi biraz Hasan Türek Anadolu Lisesini andırıyor. Girişte bizimki kadar olmasa da geniş bir salon ve iki tarafta balkon kısmına çıkılan merdivenler var. İki katlı okulun her katında iki koridor mevcut. Bu koridorlar sınıfların olduğu bölümler. Sınıflar bizimki gibi. Burada öğrenci sayısı az. En fazla 20 ya da 25. Okul gayet temiz. Her kata çöplerin ayrıştırılması için büyük poşetler konmuş: Plastik, kâğıt ve teneke kutular... Alt katta, öğretmenlerin kaynak kitaplarının olduğu bir kitaplık girişteki salona konulmuş. İtalyan öğrenciler, okulun her bölümünün tanıtımı yaptılar. Fizik laboratuvarı, spor salonu, bilgisayar sınıfı... Tanıtım sonrasında okulun bahçesine çıktık. Bahçe o kadar geniş ki... Sportif faaliyetler için imkânlar çok fazla. Bu arada tabii Beden Eğitimi öğretmenimiz Erkan hayıflanıyor, bizde yer yok diye.

Okul tanıtımı bittikten sonra bizi yaklaşık 150 kişilik bir konferans salonuna aldılar. "Choose 2 Live And Think Healthy in a Healthy Community" (Sağlıklı Bir Toplumda Sağlıklı Düşünmeyi ve Yaşamayı Seç) adlı Avrupa Birliği Comenius Projesi kapsamında İtalyan öğrenciler, projenin ilk çalışması çevreyi ve doğayı koruma, bilinçli enerji tüketimi konulu başlangıç sunumu yaptılar. Daha sonra bizi Belediye binasını görmeye götürdüler. Belediye, okula yakın bir yerde. Tarihî bir yapı olduğu için binanın bahçesinde çevreyi inceliyoruz. Bu arada tek tük yağmur atıştırmaya başladı. Yağar mı, yağmaz mı derken birden yağmur hızlandı. Sığınacak yeri zor bulduk. Bu arada yağmurla birlikte dolu da yağmaya başladı. Sığındığımız yerde bile sınırlıydık. Yağmur biraz kesilince okula döndük ama ıslandığımız için tekrar otele gitmek zorunda kaldık.

Otel dönüşü bizi okulun kütüphanesine aldılar. Bizim kütüphanemizin üçte biri kadar. Haftada dört saat öğretmen nezaretinde kitap alışverişi yapılıyormuş. Buradadikkatimi çeken, sehpa yanlarında 4-5 büyük yer minderlerinin oluşuydu. Öğle yemeği olarak hazır yiyecekler ve meyve suyu ikram edildi. İtalyanlar "Bir fincan kahvenin kırk yıl hatırı var." düşüncesiyle her fırsatta -bizim gibi- kahve ikramı yapıyor. Kahveleri bizdeki mırraya benziyor. Normal kahve fincanının yarısı ölçüsünde sunum yapıyorlar. İki yudumluk, keskin acı bir tadı var. Şeker ile tatlandırıyoruz. Zihni açtığını düşünüyoruz. Kahveleri içtikten sonra tekrar belediye binasını ziyarete gittik. Belediye Başkanı'nın konuşmasından sonra Aslı da koordinatör öğretmen olarak bir konuşma yaptı. Öğretmenlere kitap hediye edildi.



Öğleden sonra Verona'yı gezmek için program yapılmış. Ancak, bu yağmur hiç dineceğe benzemiyor. Otobüslerle Verona'ya geldik. Gezmeye, önce Verona'yı ikiye ayıran Adige Nehri'nin olduğu yerden başlıyoruz. Bu nehir üzerinde 11 tane köprü olduğunu söylüyorlar. Sadece biri araç trafiğine kapalı, o da bizi getirdikleri yer. Bu köprü'nün adı Pontedi Pietra. "Taş duvarlı

köprü" demek. 2. Dünya Savaşı sırasında yarısından fazlası yıkılmış. Köprüyü onarmışlar ancak aslına uygun değil. Bize köprü üzerinde sol tarafta kalan eski evleri gösterdiler. Evler, nehirden zarar gördüğü için şehir, nehrin sağ tarafına yeniden kurulmuş. Köprüyü geçtikten sonra Verona Duomo denilen kiliseyi görmeye gittik. Gotik ve roman tarzda yapılmış olan bu kilise 12. yüzyılda inşa edilmiş. Verona'nın en büyük kilisesine çok önem verildiğini İtalyan öğretmenler söylüyor. Kilise'nin kapısının önündeyine aslan heykelleri bulunmakta. Verona'yı adım adım geziyoruz. Yollarda yayalara öncelik var. Trafik ışığı olmasa da karşıya geçmeye niyetlendiğinizde trafik anında duruyor. Korna sesleri hiç ama hiç duyulmuyor.

Bugün Verona ağlıyor. Gökyüzü kapkara. Şemsiyelerimizi tutmaktan fotoğraf çekemiyoruz. Görkemli binalara başımızın üstünde şemsiye engeli nedeniyle tam olarak bakamıyoruz. Bu yüzden yanibaşımızdaki görkemi tam olarak göremiyoruz. Yağmur altında bir başka kiliseye gidiyoruz. Madonna del Rosario. İçeride Lorenzo Lotto tarafından yapılan, Tesbih temalı büyük bir tablo bulunmakta. Eser, 1539 yılında yapılmış.

Verona'yı dolaşırken yollarda Eski Romalılardan kalma şehir kalıntılarını görüyoruz. Buraları kalın cam tabakalarla kapatıp çevresini koruma altına almışlar. Yerin 2-3 metre aşağısında yüzyıllar öncesinin izlerine şaşırarak bakıyoruz. İtalyanların tarih bilincini takdir ediyoruz. Yine bizi, kıyafet satan lüks bir mağazaya götürüyorlar. Mağazanın alt katının orta bölümü tarihî kalıntılardan oluşuyor. Bu bölümü camekânlarla koruma altına almışlar. Kenarlarda kalan boşluklarda kazaklar, gömlekler ve pantolonlar satışa sunuluyor.

Yağmur hâlâ devam ediyor. Bu sefer bir meydandayız. Meşhur Erbe Meydanı...Meydan'ın ortasında satıcılar var ve etrafındaki evler çok eski. Meydan'dayken yağmur çok hızlandığı için burayı çok iyi göremeden ayrılıyoruz maalesef. Erbe Meydanı'ndan uzaklaşırken tarihi bir kapıyı İtalyan öğretmen Maria bize gösteriyor. Bu kapının Erbe Meydanı'na çıkan dört kapıdan biri olduğunu söylüyor. Biraz daha ilerleyince MÖ30'da tamamlanmış Antik Roma amfi planlı meşhur Arena'ya geliyoruz.Colosseum'a gelmiş gibiyiz. Oval biçimde yapılmış, yapının iki katlı iç duvarları sapasağlam ayakta. Üç katlı dış duvarların çok küçük bir bölümünün ayakta olduğunu görüyoruz. Burada tiyatro gösterileri, fuarlar ve açık hava opera temsilleri yapılmış.



Saat 17.30 civarı. Bir dinlenme molası sonrası artık Jüliyet'in evi için yollara düşüyoruz. Burası William Shakespeare'in Romeo ve Jüliyet'indeki balkon sahnesinin



gerçekleştiği ev. Evin balkonu çok küçük. Bahçede jüliyet'e ait bir heykel bulunmakta.Buraya gelen ziyaretçiler aşka şans getirsin diye bu heykele dokunuyorlar. Müthiş bir kalabalık var. Evin giriş duvarları gelen ziyaretçilerin yazılarıyla dolmuş. İsteklerini, beklentilerini renk renk kalemlerle yazmışlar. Üst üste yazılar... Sadece duvarın üst kısmında boşluklar var. Aslı, İpek, Adnan ve ben,fırsat bu fırsat

diyerek duvara dileklerimizi yazıyoruz. Bu arada Erkan yine yaptı yapacağını. Mustafa'yı omuzlarına alarak duvarın en üst noktasında boş yere dileğini yazdırıyor. Tabii büyük ilgi topluyorlar...

Jüliyet'in evinden ayrıldıktan sonra küçük bir meydanda İlahi Komedi'nin yazarı Dante Alighieri heykelini görüyoruz. Bu arada kararan havaya eşlik eden yağmur Verona'yı daha iyi görmemizi engelliyor. Bu yüzden yazık ki Verona'yı doya doya göremiyoruz.

Buradan sonra akşam yemeği için sıcak bir havası olan aydınlık bir mekâna gidiyoruz. Yine ayakta içecekler ve atıştırmalıklardan sonra masalara geçtik. Güzel bir akşam yemeği oldu. Artık birbirimize daha çok alıştığımızı bazen jest ve mimiklerimizle bazen de basit İngilizcemizle ifade ediyoruz. Otele dönerken yolda "Teatro Laboratory" tabelası olan bir yer gördüm. İlginç bir yer olmalı...

Otele her geldiğimizde hemen ailelerimizle haberleşme girişimlerine başlıyoruz. Onlara gün ile ilgili kısa bir bilgi veriyoruz. Özlemlerimizi dile getiriyoruz. Sonra ertesi güne zinde kalkmak için dinlenmeye geçiyoruz.

4.GÜN: SULAR ŞEHİRİ VENEDİK GÜNÜ (14 Ekim Salı)

Her zamanki gibi erkenden ayaktayız. Bugün Salı.14 Ekim 2014. Venedik'e gidiyoruz. Kahvaltı sonrası tüm öğretmenler ve öğrenciler okulda buluştuk. Saat 09.00'da hareket ettik. Söylemeden edemeyeceğim, burada süper bir dakiklik var.

İtalyanca Venezia, Latince Venetiae... Venedik ismi MÖ 10. yüzyılda burada yaşayan Veneti insanların gelmekteymiş.

Adriyatik'in Kraliçesi... Avrupa'nın en romantik, sular, maskeler, köprüler, kanallar şehri Venedik...

Yaklaşık 1,5 saat sonra Venedik'teyiz. Şehre gelmeden otobüslerden indik. Şehre otobüsle girilmiyormuş. Yolumuz oldukça uzun görünüyor.

Yaklaşık 15 dakika şehre doğru yürüdük. Venedik'e girmeden küçük bir mola veriyoruz. Burası aynı zamanda dönüş için toplanma noktası olarak belirleniyor. Tren garının ön tarafı olan bu noktadan şehre doğru hareket ediyoruz. Bizi Grand Kanal(Canal Grande) karşılıyor. Oldukça geniş bir kanal. En geniş yeri 70 metre. Büyükçe bir köprünün üzerinden şehrin öbür yakasına geçtik. Günümüzde bu kanal(nehir) üzerinde dört köprü varmış. Kanalda deniz motorları var. Henüz gondolları görmüyoruz. Kanalın kenarlarında farklı noktalarda 200'ün üzerinde saray varmış. Biraz yüksek olan yapılar tüm güzelliklerini sergiliyor.

Şehre girdikçe sanki yolları su basmış duygusundan kendimizi kurtaramıyoruz. Evlerin bir tarafı geçiş yolu, karşı taraf ise sularla kaplı. Biz de birbirine geçişi sağlanmış evlerin balkonlarından yürüyoruz. Buradaki binalar oldukça eski görünüyor. Su ile kaplı



yolların üzerinde köprüler var. Bir köprüden geçerken Giovanni bizi uyarıyor. Türklere ait bir sarayın olduğu yönü gösteren bir tabela. "Fondaco del Turchi" 13.yüzyılın ilk yarısında yapılmış bir saray. Biraz önce mola verdiğimiz tren istasyonunun karşısında yer alıyor. O tarafa gitmediğimiz için sarayı ne yazık ki göremiyoruz...

Kısa bir zaman sonra gondolları görür olduk. Gondollar çok gösterişli. İki kişilik. Su yolunun kenarlarında basamaklar var. Buralara yanaşarak turistleri alıyorlar.

Burada her köprünün bir adı var."Ponte ..."ile başlayan isimler. Dar yollarda epey ilerliyoruz. Bazı yerlerin genişliği bir metre. Bazen evlerin altından dar ve loş yollardan geçiyoruz.

İlk durağımız SculaGrande of San Rocco. 16. yüzyılda Venedik'te açılan en iyi altı okuldan biri. Önemli sanatçıların yetiştiği güzel sanatlar okulu. Okulun içinde meşhur ressam JacopoTintoretto'nunyağlı boya tablolarının sergilendiğini öğreniyoruz.

İkinci olarakSanta Maria del Frari kilisesinin önündeyiz. Görkemli yapı, tuğladan inşa edilmiş. Venedik'te İtalyan Gotik mimari tarzında inşa edilmiş olan üç kiliseden biriolduğunu öğreniyoruz. Kilisenin yapımına 1236'da başlanıp kilise 1338 'de tamamlanmış. Oldukça yüksek olan çan kulesinin yapımı ise 1396 yılında tamamlanmış.

Bir başka durağımız ise AccademiaGalleries. 1750 yılında ressamlık, heykeltıraşlık ve mimarlık okulu olarak kullanılan bu galeri, şimdi uluslararası bir müze olarak kullanılmakta. Leonardo da Vinci, LorenzoLotto, Tintoretto, Titian gibi ressamların 18. yüzyıla kadarki başyapıtları bu müzede muhafaza edilmekte.



En son gideceğimiz yer dünyaca ünlü San Marco Meydanı. Buraya gelinceye kadar öyle çok yürüdük ki! Meydanı görünce burayı neden sona sakladıklarını anladık. Burası nasıl anlatılır bilmiyorum ama insana sonsuzluk hissi veren bir mekân sanki. Kalabalık meydanı çevreleyen ihtişamlı yapılar... Turistler, satıcılar, görevliler, çocuklar, kadınlar, erkekler... Bir de güvercinler...

Kalabalığın arasında dolaşan ve insanlara alışık oldukları her hallerinden belli olan güvercinler, her an başımıza degecekmiş gibi alçaktan uçuyor. Meydanın öbür ucunda San

Marco Bazilikası'nın önüne gidiyoruz. 10. yüzyılda yapılan kilisenin beş kubbesi var. Romantik Bizans mimarisinin en güzel örneği olan bu yapının beş girişi bulunmakta. Değerli mermer ve mozaiklerle dekore edilmiş. İkiye ayrılmış terasta dört bakır at var. Atlar İstanbul'dan buraya gönderilmiş. Bazilikanın sağ tarafında yüksek bir kulede adeta zamanın uzanamadığı bir güneş saati var. Saatin içi burçlara göre ayrılmış. Biraz daha yukarda meydanın en uzak noktasından görülebilen dijital olarak zamanı gösteren pano var. Saatin üst kısmında, kulenin tepe noktasında büyük bir kanatlı aslan heykeli bulunmakta.

Bu meydanda uzun zaman geçirdik. San Marco Bazilikası'nın dış yüzeyinde çok büyük resimler çizilmiş. Burada yaşanan olayları anlatıyor bu resimler. Hepsi birer şaheser diyebilirim.

Öğle yemeği için bahşedilen bir saatlik özgürlükte yiyecek bir şeyler arıyoruz. Daha sonra satıcıların olduğu yerlere gidiyoruz Burası diğer yerlere göre daha pahalı. O kadar çok şey var ki satılan. Biz sadece Venedik magnetlerinden ve maske şeklinde magnetlerden alıyoruz.

Buluşma noktamıza gelerek bu sefer Venedik'ten ayrılmaya başlıyoruz. Yine köprülerden geçiyoruz. Köprünün birinde sebze meyve satan iki kayık gördük. Bu çok hoşumuza gitti. Hemen bu anı ölümsüzleştiriyoruz. Dar yollar, evlerin balkonuna benzer yollar, köprüler derken çok yol yürüdüğümüzü fark ediyoruz.

Nihayet buluşma noktasına, yani başladığımız yere geldik. Yine otobüslerin olduğu yere yürüyeceğiz. Venedik'i görmek çok güzel fakat yolu gerçekten hepimizi yordu...

Venedik dönüşü kaldığımız otele yaklaşık bir kilometre uzaklıkta bir yerde yemek için bir araya geldik. Yemek sonrası Maria ve Fransız öğretmen Eglantine, İtalya'nın meşhur "Piyano Piyano ve Çav Bella" şarkısını söylediler. Bilenler eşlik etti. Daha sonra Polonyalı öğretmenler eğlenceli ve hareketli bir şarkı daha söyledi. Çok hoştu. Kapanış tabii ki bizimle oldu. Erkan, önce dünyaca ünlü sanatçımız Tarkan'dan bir şarkı söyledi. Nakarat kısımlarına hepimiz katıldık. Erkan, daha sonra Harmandalı eşliğinde çok güzel bir halk oyunu sergiledi. Gece bu dans ile bitti. Müziğin ve dansın evrenselliği kültürleri birbirine yaklaştırması görülmeye değerdi doğrusu. Buradan herkes çok mutlu ayrıldı.

5.GÜN: ÇARŞAMBA PROJE GÜNÜ (15 Ekim)

Bugün okulda proje çalışmaları sergilenecek. Türkiye, Fransa, Estonya, Polonya ve İtalya'dan oluşan ülkeler projenin 4. etkinliği kapsamında hazırladıkları çalışmaların sunumlarını yapacaklar. Kahvaltı faslından sonra 08.30'da okuldayız. Okula gittiğimizde bizi konferans salonuna aldılar. Öğretmenler ve öğrenciler hepimiz ordayız. Okulun müdürü İtalyan aksanıyla İngilizce bir konuşma yaptı. Ben: "Bir şey anlayamıyorum." diye şikâyet

ederken diğerk arkadaşlar da anlayamadıklarını söylediler, rahatladım. Neyse konuşma tamamlanınca sunumlar başladı.

Önce ev sahibi ülke sunumuna başladı. Pazartesi günü yaptıkları çalışmaya ilaveten bir çizgi film izlettiler. İpek, Aslı ve ben bu çalışmayı çok beğendik. Çizgi film, bilinçsiz enerji tüketen bireylerin dünyamıza verdikleri zararı etkileyici bir şekilde anlatıyordu. Bilinçsiz enerji tüketimi dünyanın ısınmasına neden oluyor ve canlıların yaşam alanları daralıyordu. Oldukça etkileyiciydi. Daha sonra yaptıkları anketleri sundular. Anket soruları bilinçli su, enerji tüketimi, çevre kirliliği, hayvanların yaşam alanları, doğayı korumanın önemi üzerineydi. Ankette sorulan soruların, cevaplarını yüzdelerle karşılıklarıyla veriyorlardı. Bu bölümde Türkiye'den Zeynep ve Meral hazırladıkları anketi sundular. Her ülke bu anket çalışmasını yapmıştı. Böylece ülkelerin çevre konusunda gösterdikleri bilinç ortaya konmuş oldu.

İtalyan öğrencilerden sonra diğerk öğrencilerin çalışmalarını izledik. Fransız öğrenciler öğretmenlerinin nezaretinde bir video hazırlamışlar. Yaşadıkları çevreyi temiz bırakma ve bilinçli enerji tüketimi konusunda yapılması gerekenleri dramatize etmişler. Güzel bir çalışmaydı. Sıra bizim öğrencilerimize geldi. Necmettin ve Güneş bir sunum yaptı. Sunumunu ayakta yapan Necmettin, slayta hatırlatıcılar dışında hiç bakmadı. Gerçekten güzel bir sunum yaptı. Hiçbir öğrenci onun gibi yapmamıştı. Seyircilere dönüktü ve çok rahattı. Sunumunu tamamladığında çok beğenildiği için kuvvetli bir alkış aldı. Fransız öğretmenler Necmettin'i tebrik etmişler, çok beğendiklerini söylemişler. Bu arada biz de öğrencileri tebrik ettik.

Sunumlar tamamlandıktan sonra öğretmenlerin kısa konuşmaları oldu. Ev sahibi İtalya, teşekkür konuşması yaptı. Gelen ülkelere Verona'nın tarihi yerlerinin resmi olan özel bir kutu hediye ettiler.

Proje öğretmenleri, çalışmalarına Polonya'nın hazırladığı kitapçığı incelemek, proje konusuna uygun posterini belirlemek ve Estonya ziyaretini görüşmek için okulda kaldılar.

Yapılan toplantıda oylama sonucu Beyza Yay'ın posterini de seçilenler arasında. Daha sonra öğrencilerin katılacağı anket sonucunda projenin posterini belirlenecek.

Biz ise yani geride kalanlar, biyolojik şarap üreten bir üniversite gezisi yaptık. Burada şaraplık üzüm yetiştirildiği için şarap üretmeye çok önem veriyorlar. Üniversitesini bile kurmuşlar.

Üniversite yeşillikler içinde bir yer. Sakin görünüyor. Bize büyük şişelerin ve bidonların olduğu ayrı bir yerde kırmızı ve beyaz şarabın yapıları ile ilgili bilgi verdiler. İpek ve Necmettin şarap üretimi konusunda sorular sordu. Buradaki tanıtım sona erince otele

döndük. İlk defa serbest kaldık. Bunu alışveriş kaçamağı yaparak değerlendirdik. İpek ve Erkan çocuklarına oyuncaklar aldı. Çikolata ve makarna da aldık tabii.

Akşam okulda, bizim onlara yaptığımız gibi onlar da bize parti verecekler. Biraz dinlenip okula tekrar gideceğiz.

Okula gittiğimizde tatlı bir telaş vardı. Özenle donatılan masalarda yiyecek ve içecekler hazırlanmıştı. Velilerle tanışma, sohbetler derken yemek faslına geçildi. Burada makarna ve pilavlar biraz diri. Pizza türü yiyecekler çok fazla. Klasik içecekler dışında zencefilli ve greyfurtlu içecekleri var. Tatları güzel.

Yemekler yendikten sonra öğrencilerin eğlenceleri oldu. Erkek öğrencilersandalye üzerinde birbirlerine yaslanarak sandalyeler çekildiği halde düşmemeye çalışıyorlar. Pek eğlenceli bir oyun. Sonra bizim öğrenciler “Damat Halayı” müziğini açarak hep beraber halay çektiler. “Ankara’nın Bağları” da oynanan müzikler arasındaydı. Estonya ve Polonya öğrencilerinin garip bir oynayıları var. Bizimkiler çok estetik oynadılar. Gece böyle eğlenceli, güzel bitti.

6.GÜN: GARDA GÖLÜ GÜNÜ (16 Ekim Perşembe)

Garda, Verona’ya yakın bir göl. Her zamanki gibi erkenciyiz ve saat 08.30’da okuldayız. Hareket saatimiz 09.00. Burada, gittiğimiz yerlerin uzaklıkları hemen hemen aynı.

Garda’ya gitmeden önce bizi elektrik üreten dört Rüzgâr Jeneratörünün olduğu bir yere götürdüler. Giderken çeşit çeşit üzüm bağlarını ve kivi ağaçlarını yakından görme imkânımız oldu. Rüzgâr alan bir yer burası. Çok esiyor. Verona’nın elektrik ihtiyacının büyük bir kısmını üretiyorlarmış. Burada Rüzgâr türbiniile ilgili bilgi aldıktan sonra toplu bir fotoğraf çekildik.

Daha sonra Monte Zovo şaraplarının üretildiği şarap fabrikasına geldik. Fabrika çok temiz. Duvarlarda Fabrikanın ilk kurulduğu zamanları gösteren fotoğraflardan oluşan genişçe bir bölüm oluşturmuşlar. Fabrika ile ilgili bilgiler verildi. Dedim ya, şaraba çok önem veriyorlar.Burası gösterişli bir yer. Aristokrat bir havası var. Ortam çokgüzel. Masalar, sandalyeler önemli toplantıların yapıldığı izlemine veriyor.Satış görevlileri,çalışanlar giyimleriyle farklı bir görüntü çiziyorlar.

Fabrikayı geziyoruz. Fiçilerin bulunduğu ortam, serin aynı zamanda çok temiz. Fabrika tanıtımı bitince bu güzel yerden ayrılıyor.

Artık Garda yolculuğumuz başladı. 1,5 saat kadar bir yolculuktan sonra Garda Gölü’ne varıyoruz. Göl oldukça uzun. Gittiğimiz yol, gölün kenarında. Göle nazır evler her zamanki gibi çok güzel.Şehrin merkezinde bizi otobüslerden indirdiler. İndiğimiz caddenin altındaki bir alt geçitten geçerek kestirimden göle doğru yolculuğumuz başladı. Burada sokaklar dar.

Evler de Eski Rum evleri gibi. Bahçeli ve taştan yapılmış evler. Taş döşeli, dar ara sokaklardan kalenin olduğu yere geldik. Kale yıpranmış ama hâlâ dimdik ayakta. Oldukça da yüksek.



Kalenin yanında yöresinde ve göl kenarında fotoğraflar çekildikten sonra bir buluşma noktası belirlendi. Herkes alışveriş için dağıldı. Burası turistik bir yer. Satıcıların ve süs eşyalarının çok fazla oluşu hemen dikkatimizi çekiyor: deri çantalar, ayakkabılar, cüzdanlar, murano taşlarından yapılmış takılar ve süs eşyaları, çeşit çeşit, rengârenk makarnalar...

Alışverişlerimizi tamamladıktan sonra buluşma yerimize geldik. Gölün kenarında çay bahçesi gibi bir yerde biraz dinlenmek için oturduk. Gölün güzelliğini buradan doya doya seyrettik. Hareket saatimiz yaklaştığı için diğer gruplarda yavaş yavaş toplanmaya başladı. Herkesin gelmesiyle dönüş için tekrar alt geçitten indiğimiz yere, otobüslere gittik.

Kısa zamanda daha fazla yer görme ve alışveriş yapma isteğimiz nedeniyle çok yorulduğumuzu otobüse binince anladık. Dönüş yolunda biraz kestirdik.

Hareket ettiğimiz ilk nokta okul olduğu için her zamanki gibi yine okula geldik. Otele yürüyerek geçtik. Akşam, son akşam yemeğini yemek için bir araya geleceğiz.

Akşam yemeğini Verona'nın en yüksek noktalarından biri olan bir balık restoranında yiyeceğiz. Burası İtalyan öğretmenlerden Aleksiya'nın eşinin işlettiği otantik bir yer. Restoranda okadar çok obje var ki gözlerimizi alamıyoruz. İlginç süsler her köşede yerini almış durumda. Kocaman bir şarap şişesi abajur olarak dizayn edilmiş. Ahşap gemiler, saatler, kocaman midyeler, şamdanlar, mumlar...



İçecekler elde, ayaküstü sohbet sırasında ışıl ışıl Verona'yı yukardan seyrediyoruz... Masaların hazır olduğunu öğrenince içeri geçiyoruz. İçerisi de çok otantik. Duvarlarda tablolar, maskeler, biblolar... Boş yer yok. Masalarda tabaklarımız özel. Verona'daki restoranların isimleri ve resimlerinin olduğu el

çizimi seramik tabaklar. Yemekte projenin koordinatör öğretmenleri konuşmalar yaptı. İlk konuşmayı Aslıhan yaptı. Uzun ve güzel bir konuşma... Alkışlar...

Gece her zaman olduğu gibi çokgüzel bitti. Yarın son gün. Bizi otele bıraktılar. Otelde son hazırlıklar bizi bekliyor...

7.GÜN: İTALYA'YA VEDA (17 Ekim)

Bugün İtalya'ya veda edeceğiz. Bayağı da alışmıştık. Her günkü gibi bugün de erkenciyiz. Valizlerimize bir göz attıktan sonrason kez kahvaltıya indik.Kahvaltı sonrası odaya dönüp valizlerimizi alarak resepsiyona indik. Valizlerimizi İtalyan öğretmenlerin arabalarına yerleştirdikten sonra, meslekî bir okulu (Bağcılık Lisesi) ziyaret edeceğiz. Bu okulda, projedeki öğretmenlerin görev yaptığını öğreniyoruz. Estonya grubunun hareket saati erken olduğu için onlar bu etkinliğe katılamayacaklar. Onlarla vedalaştık. Biz de okula gitmek için otelden ayrıldık.

Meslekî okulu tanıttıktan sonra bizi laboratuvara aldılar. Burada şarap analizi konusunda bir bilgilendirme ve sonrasında bir deney yaptılar. Laboratuvar duvarlarında üzüm çeşitlerinin fotoğrafları var. Yapraklarına, tanelerinin büyüklüğüne ve renklerine göre üzümleri sınıflandırmışlar. O kadar çok üzüm çeşidi var ki... 150 üzüm çeşidi ve birbirinden ilginç adları...Hepsinden farklı şaraplar yapıyormuş.

Okul ziyareti tamamlandıktan sonra bizi havaalanına götürecek minibüs geldi. Sıcak bir vedalaşma ve son kare fotoğraflardan sonra buradan ayrıldık. Geldiğimiz havaalanından hareket edeceğimiz için yolumuz uzun.

Bergamo Havalimanına saat 12.30 civarında nihayet gelebildik. Hepimiz çok heyecanlıyız. Gideceğimizi bildiğimiz için artık dönüşü ve ailelerimizi düşünüyoruz.

Havalimanının sıkıcı kontrollerini geçtikten sonra uçak saatinin gelmesini alışveriş yapabileceğimiz dutyfreelerde geçirdik. Burada geçirdiğimiz zaman hayli keyifliydi.

Uçağımız havalandıktan sonra ben, İtalya'ya ait son fotoğraflarımı çektim. Çok rahat bir yolculuktu. İstanbul'a geldiğimizde saat 18.00'e geliyordu.

İnsanın yeni yerler görmesi, başka kültürler tanınması, yeni insanlarla tanışması gerçekten çok güzel. Ama kendi ülkesine dönmesi hepsinden daha güzel. Ailesine kavuşması ise tarif edilemez.

İstanbul'dan, İzmir'e dönüşümüzle İtalya maceramızı tamamlamış olduk. Zihnimizdeki İtalya'ya ait görüntüler hiç silinmeyecek gibi.

Fatma VURAL